

Дивдый благихъ исшочниче, и пресвяный Опче!
Благослови вѣнецъ лѣша, и насъ съ швоя благосшь,
Защо вся шварь е' обновлява, и воспѣва съ радосшь.

О пролѣшь прекрасна!

Смѣхъ и Плачь.

Когда съ добры друзи, съ милы хубавицы,
При пълны шрапезы ямъ и пїя съ сладосшь,
И явно е весела по цѣлы седмицы.

Еще когда виждамъ околь мене радосшь,
Тогда се азъ смѣя!

Но когда размысла какъ се азъ весела,
А други лишени ошъ шакова радосшь,
И немашъ на плещяхъ нужднаго обѣла,
Сшранны, гладны, бѣдны, гдѣ воздыхашъ съ жалосшь.
Тогда горко плача!

Когда пакъ премине день благополучно,
И приспѣе вечеръ сосъ нейнаша хубосшь.
И азъ по вечера сънь желая снѣшно,
Въ одръ лягамъ весель, и почивамъ съ сладосшь.

Тогда се пакъ смѣя!
Но когда помысла какъ азъ снѣ спокойно,
А други вси бѣдно живѣяшъ и въ горкосшь,